

[Arne Larsen.]

inden for vor vejlovgivning, må hilse med tilfredshed, og på socialistisk folkepartis vegne skal jeg tilsige vor velvillige medvirken til forslagenes gennemførelse.

I princippet er vi enige med den højtærede minister i de fremsatte forslag. Under hensyn til behovet for at fremskynde udbygningen af et motorvejsystem må forslagene anses for at være et såvel nødvendigt som rigtigt skridt fremad mod en fuldkommen-gørelse af vor vejlovgivning. Politisk må det vel anerkendes, at lovgivningsmagten bør have størst muligt indseende med, hvorledes de milliardbeløb anvendes, der nødvendigvis må bevilges til anlæg af motorveje og hovedlandeveje i de kommende år. Det er tillige en forudsætning for den billigst mulige udførelse af de store motorvejs- og hovedlandevejsanlæg, at der foretages en central planlægning af disse vejes linjeføring og deres tekniske udformning og af prioriteringen for udførelsen af de enkelte hovedlandevejs- og motorvejsstrækninger.

Selv om disse forslag i nogen grad griber ind på områder, hvor kommunerne før har haft den besluttende og den udøvende myndighed, kommer man ikke uden om, hvor smerteligt det end kan forekomme de kommunale organisationer at være, at denne myndighed for disse områders vedkommende nu må lægges over til ministeriet for offentlige arbejder. Heri ligger efter min mening på ingen måde en underkendelse af den erfaring og indsigt, de lokale vejmyndigheder besidder, men ved planlægningen og udførelsen af omfattende motorvejs- og hovedlandevejsanlæg må de lokale interesser ses i en større sammenhæng.

Hele diskussionen omkring linjeføringen for den jyske motorvej viser jo klart, at de kommunale myndigheder, som naturligt er, først og fremmest vurderer motorvejsfor-slagene ud fra, hvordan de tjener deres egne lokale interesser. Da der jo næppe er politisk mulighed for at bygge motorveje alle de steder, hvor det i og for sig kunne være ønskeligt, må det være rigtigst, at de motor- og hovedlandevejsanlæg, der bliver råd til, anlægges således, at de bliver til størst mulig gavn for den samlede trafik. Når man anlægger det synspunkt, at hovedlandevejene først og fremmest skal anlægges og administreres til gavn for den trafik, der

kører over længere afstande, må det på den anden side også erkendes, at det kan være meget forskelligt og meget problematisk, hvilken fornøjelse indbyggerne i en kommune får af en motorvej eller hovedlandevej i kommunen. Derfor finder vi det i mit parti ganske rimeligt og rigtigt, at vejfonden fuldt og helt overtager udgifterne både til anlæg og vedligeholdelse af motorvejene og anlægsudgifterne ved hovedlandeveje.

I § 7, stk. 3, i forslag til lov om hovedlandeveje er foreslået, at ministeren kan bestemme, at udgifter til forskriftsmæssig belysning af en hovedlandevejsstrækning uanset bestemmelsen i § 2, stk. 1, i vejtilskudsloven kan medregnes blandt vedkommende vejbestyrelses vejudgifter i henhold til samme lovs § 1. Dette forslag betegner et glædeligt fremskridt og burde snarest udvides til at omfatte alle veje med betydelig motortrafik. I vor tid opretholdes gade- og vej-belysning ikke som værn mod tyve og røvere, men, som den højtærede minister selv var inde på, i trafikikkerhedens interesse. Det vil derfor være rimeligt, om motortrafikken, det vil sige vejfonden, får lov til at betale driften af vej-belysningen, ikke blot på hovedlandeveje, men også på veje med tæt lokal trafik. Det er uværdigt, at menneskeliv skal gå tabt og betydelige værdier ødelægges, fordi der ikke er enighed om, hvem der skal betale vej-belysningen.

I § 10 i forslag om hovedlandeveje er foreslået, at såfremt der ved et i denne lov omhandlet anlæg påføres en kommune udgifter til omlægning eller flytning af ledninger eller spor, refunderes disse udgifter af vejfonden. Også denne nydannelse må anses for at være nødvendig og rimelig og kan vel være med til at overvinde megen tilbageholdenhed hos kommunerne over for nye større vejanlæg, idet omkostningerne til flytning af ledninger jo ofte kan være meget store. Måske burde bestemmelsen udvides til også at omfatte arbejder på andre veje, der anlægges og udbygges som følge af den voksende motortrafik, ud fra den betragtning, at motortrafikken skal betale de udgifter, den påfører samfundet.

Ordningen vil især få betydning for bykommunerne, der hidtil betop har været meget tilbageholdende med motorvejsanlæg. For Københavns kommune har netop